ANUL X. No. 1136 | 6 PAGINI 6 LEI | Miercuri 16 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor N. PAPAGHEORGHE.

D. Leucuţia a demisionat

Ca urmare a unei hotărâri a Biroului Federal, din şedinţa din 14 Noembrie, d. Leucuţia şi-a dat demisia din calitatea de preşedinte al Federaţiei Române de Football. In privinţa motivelor cari au determinat acest gest, găsim că cea mai bună documentare o furnizează textul demisiei, înaintată Federaţiei de Foot ball. Cuprinsul demisiei este următorul:

„In urma votului Biuroului Federal din şedinţa dela 14 Noembrie prin care s'a respins propunerea mea de a se face anchetă serioasă în chestia acuzaţiilor aduse de ziarul „Curentul" faţă de unii membri din federaţie, vă rog să binevoiţi a aduce la cunoştinţa Biuroului Federal, că demisionez din demnitatea de preşedinte al Federaţiei Române de Football.

„Am înţeles să lucrez totdeauna cu întreaga răspundere a actelor mele, şi nu înţeleg, ca chestiuni în care este angajat şi prestigiul meu, să se soluţioneze prin acte, cari au toată aparenţa unui aranjament de „ţap ispăşitor" faţă de o persoană, care dealtfel nu are nici o calitate în federaţie".

Demisia d-lui Leucuţia e de o deosebită importanţă, dată fiind personalitatea distinsului sportiv, principalul pilon de susţinere al Federaţiei de Football.

Regretăm că nu ne putem ocupa acum de ea pe larg, fiind implicat în această chestiune şi un redactor al nostru. Procesul e încă în curs de desfăşurare. O elementară datorie ne obligă de a nu impieta asupra hotărârilor forurilor sesizate.

Făgăduim să revenim, de îndată ce se vor pronunţa cei ce au căderea, urmând ca atunci să ne spunem şi noi cuvântul. Mai făgăduim că atitudinea noastră se va păstra pe linia perfectei obiectivităţi luând toate măsurile de sancţionare dictate de conştiinciozitatea profesională, care ne-a călăuzit constant din clipa când s'a pus piatra fundamentală a ziarului nostru.

N. PAPAGHEORGHE

Raporturile cu Ungaria excluse

O semnificativă adresă a Direcţiunei generale a Poliţiei. Matchul de box România-Ungaria abandonat. Ruptura definitivă, iminentă

In activitatea pugilistică română, matchul România-Ungaria, amatori constituia până acum câtva timp un eveniment esenţial.

Propunerea acestei întâlniri venise din partea Ungurilor, iar Clujul fusese desemnat în principiu să cantoneze organizarea.

Dintr'un motiv sau altul, F. R. B.-ul a amânat succesiv să răspundă Federaţiei maghiare de box, ale cărei adrese reclamau o hotărâre cât mai neîntârziată.

Zilele trecute F. R. B-eul şi-a spus însă cuvântul, transmiţând un categoric «NU».

In materie, de box, refuzul acesta nu poate să echivaleze cu o întrerupere de relaţii, deoarece până acum n'au existat nici un fel de legături oficiale între Federaţia noastră de box şi cea ungară.

Dacă sub acest raport însă chestiunea se tranşează uşor, motivele cari par să fi determinat refuzul F. R. B-eului sunt ceva mai generale şi ating problema relaţiunilor noastre cu Ungurii, în toate sporturile.

O semnificativă adresă a direcţiunei generale a poliţiei

F. R. B-eul a primit eri din partea U. F. S. R-ului o corespondenţă dublată de o adresă a Direcţiunei generale a Poliţiei. Adresa aceasta se referă la un raport al Inspectoratului de poliţie Cluj şi priveşte, legăturile noastre sportive cu Ungaria sub un raport foarte interesant.

Câteva puncte din raportul inspectorului

Spaţiul nu ne permite să reproducem în întregime raportul Inspectoratului de poliţie Cluj. Nu putem însă să nu spicuim din el câteva pasagii, a căror argumentare va atârna decisiv în cumpăna relaţiunilor noastre viitoare cu Ungaria.

Iată câteva din aceste pasagii:

«Acelaş lucru se petrece şi cu diferitele cluburi sportive dela noi, cari în cele mai multe cazuri angajează echipe din Budapesta şi numai foarte rar din alte ţări, deşi s'ar găsi echipe de acelaş nivel sportiv în Cehoslovacia, Jugoslavia, Franţa şi Austria».

«In raport cu aceste dese turneuri artistice si sportive ungureşti la noi în ţară, putem spune că spiritul de reciprocitate nu este respectat de oarece nu ştim ca vreun artist român sau vre-o echipă română să fi fost invitată a se produce în Ungaria».

«Se face chiar propagandă de către conducătorii iredentismului din Ungaria de a se evita orice legătură artistică sau sportivă cu noi, fapt evidenţiat cu prisosinţă în articolul intitulat «A fost destul» din ziarul «Pesti Hirlap», înaintat dv. cu raportul nostru din 8 Ianuarie crt.»

«In sprijinul celor relatate mai sus înaintăm o copie depe raportul Chesturei Poliţiei Cluj din 11 Iulie 1932, în care se evidenţiază efectul distrugător al vizitelor prea dese a echipelor sportive din Ungaria».

Ruptura definitivă este iminentă

Opinia aceasta oficială, alături de atmosfera care escortează în ţară orice manifestare maghiară, face iminentă ruptura definitivă a raporturilor noastre cu Ungaria.

Gef.

CRITERII CURIOASE

Odată cu biletul de intrare spectatorul îşi cumpără şi dreptul de a manifesta pentru oricare dintre adversari. Este în afară de orice discuţie.

S'ar putea preciza fireşte că peste preţul oricât de ridicat al biletului şi peste temperamentul oricât de belicos al spectatorilor există totuşi un obstacol ale cărui rigori sunt în afară de posibilităţile curente de plată: buna cuviinţă.

Cu rigorile acestui singur impediment însă, care blochează la o anumită limită (la noi, ar trebui să blocheze) durităţile de vocabular ale galeriei, publicul este în dreptul său să vocifereze pentru cine pofteşte.

Este cel puţin curios însă, criteriul (dacă există într'adevăr un criteriu) după care se divide pe arenele noastre simpatia publicului.

La un match de football de campionat, cele câteva sute de suporteri cari totalizează obişnuit asistenţa răguşesc îndemnându-şi favoriţii. In timp ce la un match internaţional, în care prestigiul nostru sportiv ar trebui să spargă acustica O. N. E. F.-ului, 10.000 de oameni nu sunt în stare să combine nici măcar un simulacru de galerie. Aplaudă — cu reticenţele pe cari le reclamă grija de a nu transpira prea tare — intrarea echipelor pe teren, ascultă în picioare imnurile naţionale şi cad apoi într'o toropeală pe care câtiva (mereu aceiaşi) n'o pot destrăma.

Zeci de matchuri s'au perindat astfel la O. N. E. F. fără să frământe exploziile de aplauze cari în Apus sunt curente şi fără să aducă un cât de palid concurs al spectatorilor, pentru entuziasmul pe care îl pretindem numai dela jucători.

Să zicem însă că la football, o anumită formulă de selecţionare a echipei noastre naţionale, râncezeşte până la indiferenţă naţionalismul spectatorilor.

Dar la box? Câţi din spectatorii galelor de box îl aplaudă pe Spakow în fazele lui de dominare şi câţi îl huiduesc, cuplându-se într'o galerie zilnic mai numeroasă parcă şi mai vârtos legată de adversarii lui?

Dacă s'ar putea face o statistică, pentru a se determina precis numărul celor cari îl susţin pe Spakow s'ar găsi atâtia împotriva lui, încât numărul celor dintâi ar spânzura ridicol în faţa tumultului celorlalţi. Al celor cari nu-l văd decât lovind la ceafă, ţinând sau învins, chiar când acumulează de două ori atâtea puncte câte îi trebuesc, pentru a i se recunoaşte victoria.

Să zicem totuşi că şi în cazul lui Spakow, o anumită fonetică prea dură pentru sensibilitatea unor urechi cari nu pot să suporte decât nume cu «escu» în coadă, ar explica şi lipsa de înţelegere cu care sunt primite matchurile lui Moţ!.

Cum rămâne atunci însă cazul lui Lucian? Cum se poate justifica adversitatea uluitoare pe care Lucian «Popescu» o găseşte mereu trează în galeria care la fiecare match îl aşteaptă cu aceleaşi invective, cu aceleaşi glume neroade şi aceiaş dorinţă stupidă de a-l vedea învins?

Sâmbătă seara de pildă, la Gib, când Schiller a fost un adevărat «Schuller» în mâinile experimentate ale lui Lucian, cine a împărţit sala în două, ipotecând aproape trei sferturi din ea germanului prin nimic intrat în simpatia spectatorilor, prin nimic legat de ei, şi totuşi atât de vijelios susţinut?

Altcineva decât el? Dar pe ring în afară de Schiller, de Lucian şi de arbitru nu mai era nimeni. Şi atunci?

Şi atunci, este ceiace spuneam la început. Criteriul după care se divide pe arenele noastre simpatia publicului este cel puţin curios. Dar în acelaş timp şi dezolant.

GEORGE FULGA

Axioti şi Fulea la Paris

Maestrul Alexandrescu nu şi-a însoţit elevul

Consecinţele lipsei unei săli care să poată cantona la iarnă gale de box cu pretenţii au şi început să se ivească.

Spakow a plecat. Covaci şi Nelu Oprescu de asemeni. Iar acum câteva zile, alţi doi boxeuri ne-au părăsit. Este vorba de Axioti şi Fulea, a căror prezenţă la Paris este semnalată cu un interes deosebit de ultimul număr al ziarului «L'Auto».

Până în prezent nici Axioti — care se pare că are drept prim obiectiv revanşa cu Anderson — nici Fulea n'au semnat vreun angajament. Este foarte probabil însă — mai ales pentru Axioti care a fost precedat la Paris de o victorie foarte elocventă asupra lui Gandon — că foarte curând, una din sălile pariziene îi va pune pe afiş.

In lipsa maestrului Alexandrescu, care nu şi-a însoţit elevul la Paris, managerul pentru Franţa al lui Axioti ca şi al lui Fulea este d. Schoenfeld.

Ştirea, aşa cum o relatăm mai sus, este girată de ziarul «l'Auto» şi de «Paris Soir» care pretinde că cei doi boxeuri s'au şi prezentat la redacţie pentru obişnuita vizită de curtenie.

In ceiace ne priveşte, deţinem alte amănunte, printre cari acela că atât Axioti cât şi Fulea se găsesc încă în Bucureşti nu este tocmai lipsit de interes. Axioti este într'adevăr decis să plece, revanşa cu Anderson fiind una din perspectivele sale de debut la Paris. Până astăzi însă, n'a plecat încă.

Iar, în ceiace-l priveşte pe Fulea, fostul elev al lui Lancia căruia d. Schönfeld a reuşit să-i asigure un angajament la Londra, nu ne va părăsi decât săptămâna viitoare.

Vizita dela «Paris Soir» deci este oarecum în lipsă şi puţin anticipată.

Şedinţa de Luni seara a U. F. S. R.

Chestia construirii Stadionului dela Şosea la ordinea zilei. S'au examinat propunerile unor case elveţiene şi italiene

Construirea Stadionului dela şosea pare să fi intrat pe calea definitivei rezolvări. Discuţiile, platonice de până acum, au fost abandonate în faţa propunerilor concrete şi a întrezăririi posibilităţilor de a se găsi mijloacele financiare pentru începerea lucrărilor.

In acest scop a avut loc Luni seara o şedinţă specială a comitetului U. F. S. R, în care s'au luat hotărâri foarte importante. La această şedinţă au participat d-nii: George Plagino, Dinu Cesianu, Mihail Savu, Aurel Leucuţia, Gr. Caracostea, Octav Luchide, Neagu Boerescu şi Lucescu.

Discuţia principală a gravitat în jurul a două oferte, prezentate de d-nii dr. Leucuţia şi dr. Szabo.

Oferta prezentată de d. dr. Szabo priveşte un grup elveţian de construcţii, care este pe punctul de a întreprinde mari lucrări în România şi pentru care terminarea parcului dela şosea ar fi o întreprindere foarte uşor de realizat.

D. dr. Leucuţia a prezentat oferta unui mare consorţiu italian, dispus să finanţeze lucrările în condiţiuni foarte favorabile.

Ambele oferte au fost cercetate în amănunţime şi s'a ajuns la hotărârea că oricare din ele va fi acceptată, contractul ce se va încheia între U. F. S. R. şi grupul străin va fi un simplu contract de finanţare, urmând ca lucrările să fie date în antrepriza caselor române de construcţii.

Rămâne deocamdată să se găsească mijloacele tehnice de garantare a finanţării.

SOSIREA DELEGAŢILOR GRUPULUI ELVEŢIAN

Hotărârea pentru una sau alta din oferte va trebui să fie luată cel mai târziu până la 5 Decembrie când soseşte în Capitală un delegat al grupului elveţian, însoţit de un inginer expert pentru a face evaluările de rigoare.

LUCRARILE PENTRU TERENUL DE FOOTBALL

In şedinţa de Luni s'a mai hotărât ca transformarea parţială a tribunei actule în cadrul lucrărilor generale şi pentru federaţia de football să fie făcută de U. F. S. R. şi nu de F. R. F. A., cum s'a vorbit la început. In acest scop întreprinderile Tiberiu Eremia au fost însărcinate cu întocmirea unui deviz.

Tot aceste întreprinderi vor face şi devizul lucrărilor generale, pentruca tratativele cu consorţiile străine să fie simţitor uşurate.

*

După cum se vede lucrurile se precipită şi este de sperat ca în campania viitoare de lucru să se şi înceapă realizarea sadionului după care Capitala jindueşte de atâta vreme.

Un match de atletism: Europa-America?

Urmând exemplul publiciştilor austriaci, cari în goană continuă după lucruri senzaţionale au lansat nu de mult timp ideea unui match de football: Anglia contra Europa şi care de fapt aproape că s'a realizat, prin întâlnirea dela 7 Decembrie între Austria şi Anglia, cei din Germania spre a nu se lăsa mai prejos, întrevăd nici mai mult nici mai puţin decât un match: Europa-America!...

Această chestiune pare că pasionează de mult timp pe germani, deoarece „Der Leichtatletic", organul atletismului din Germania întocmeşte de vreo câtva timp, la fiecare sfârşit de an, o echipă teoretică a Europei, în vederea unui match utopic şi ipotetic cu continentul nou.

Autorul acestei selecţiuni este Hans Barowick, care pretinde că utopia de astăzi va deveni mâine o realitate.

Acceptând această profeţie, trecem la partea pur technică. Dăm formaţia echipei, propusă de excelentul confrate.

100 m.: Ionath (G.); Bergher (O.); 200 m.: Berger (O.); Ionath (G.); 400 m.: Voigt şi Metzner (G.); 800 m.: Hampson (A.); Keller (Fr.); 1500 m.: Beccali (I.); Carnes (A.); 5000 m.: Lehtinen (F.); Isoholo (F.); 10 km.: Kusocinski (A.); Isoholo (F.); 110 m. g.: Finlay (A.); Welscher (G.); 400 m. g.: Burghley (A.); Facelli (It.); înălţime: Reinika (F.); Barnefit (S.); lungime: R. Paul (F.); Svensson (G.); triplu salt: Svensson (S.); Rajasoari (F.); greutate: Donda (Ch.); Hirschfeld (G.); disc: Winter (Fr.); Remecz (U.); suliţă: Iarwinen (F.); Pentilla (F.); ciocan: O'Callaghan (Irl.); Parohalla (F.); 4x400 m.: Voigt (G.); Metzner (G.); Hampson (A.); Straudwal (F.); 4x100 m.: Ionath (G.); Berger (O.); Geerling, Heitkoff (G.).

Deşi acest joc este fără consecinţe, ne miră faptul că Hans Barowick nu a desemnat specialişti în probele: steeple, prăjină, decathlon şi marathon.

Dat fiind că a menţinut triplul salt şi aruncarea ciocanului nu vedem pentru care motive au fost eliminate celelalte probe ale programului olimpic.

Intr'o asemenea selecţiune nu poţi să ţii seama decât de rezultatele din 1932. Aceasta trebue spus, căci altfel în cea mai bună formă Kornig poate fi mai bun ca Bergher.

Nu discutăm alegerea lui Ionath şi Bergher, cari se impun atât la 100 cât şi la 200 metri.

La 400 metri deşi redactorul lui „Leichtatletic" ne spune că Rampling, bolnav, nu şi-a putut găsi cea mai bună formă, prin linia performanţelor, ordinea ar fi: Metzner, Strandwal şi Rampling; Voigt şi Rinner.

După rezultatele dela Olimpiadă: Rampling, Strandwal, Rinner, Metzner.

La Quebec, Rampling a reuşit un dead-heat pe un sfert de milă cu Walters, finalist olimpic la 200 şi 400 metri.

Insfârşit în ştafetă el a reuşit 47 s. 2., de departe cel mai bun timp obţinut de vreun european.

Locul său este deci indiscutabil. acordăm locul doi lui Strandwal, deşi ar fi putut fi preferaţi fără un motiv prea serios Voigt, Metzner, chiar Rinner sau tânărul englez Wolff.

Pentru 4x400 metri echipa o vedem astfel: Voigt, Wolff, Strandwal, Rampling.

La 800 metri Hampson rămâne indiscutabil; Keller este bine al doilea, dar oare ar bate el pe al doilea englez Pavell? Este posibil, dar nu sigur.

Pentru 5000 metri, îmi pare că Kusocinski este superior lui Isoholo,

Pe 110 metri garduri, preferăm pe lord Burghley lui Welscher, prea neregulat şi Tisdall are locul său la 400 m. garduri (H. Barowick ne spune că el şi-a pierdut calitatea de amator semnând un contract pentru Hollywood. Dar noi trebue să ţinem seama de asamblul anului şi nu de ceiace se întâmplă după sezon).

La prăjină cei doi germani Muller Wegener au fost cei mai buni.

La steeple, Iso, Hollo şi Evensson sunt indiscutabil cei mai buni.

La înălţime Reinika este bine ales, Pentru celălalt loc avem de ales între Pearsolo, Dalalman, Bodosy, Kesmarki şi Bornhaft.

Preferinţile noastre se îndreaptă spre tânărul finlandez Pearsolo.

In rezumat iată cum am vedea noi formaţiunea europeană, dacă această partidă ar fi posibilă.

100 şi 200 m.: Ionath şi Bergher; 400 m.: Rampling şi Strandwall; 800 m.: Hampsson şi Keller; 1500 m.: Beccali şi Cornes; 5000 metri: Lehtinen, Kusocinski; 10 km.: Kusocinski, Isoholo; 3000 m. steeple: Isoholo, Evenson. Marathon: Ferris şi Taivonen; Marş: Dalinsch şi Green; Decathlon: Iarvinen şi Sievert; 110 m. garduri: Finlay şi Burghley; 400 garduri: Tisdall şi Facelli; înălţime: Reinika şi Pearsola; lungime: R. Paul şi Ivensson sau Halberg; prăjină: Muller şi Wegener; triplu salt: Svensson, Rajaasari; greutate: Donda şi Hirschfeld; disc: Winter şi Remecz; suliţă: M. Iarvinen şi Sipila; ciocan: O'Callaghan şi Parola; 4x100 m.: Berger, Heithrahf, Barchameyer, Ionath; 4x400 m.: Voigt, Wolff, Strandwall, Rampling.

Deci 13 selecţionaţi pentru Finlanda 10 pentru Germania şi Anglia, 4 pentru Franţa, 2 pentru Olanda, Italia, Polonia, Irlanda şi Suedia, 1 pentru Cehoslovacia şi Letonia.

Europa contra America, iată desigur un match, care ar ocaziona multe discuţii, dar care fără îndoială ar constitui un eveniment unic în analele atletismului. Ar fi o întâlnire, al cărei interes nu ar scăpa nimănui şi a cărui valoare sportivă ar fi inimaginabilă.

Pentrucă suntem în domeniul discuţiilor, ne întrebăm care ar fi rezultatul unui asemenea match?

O chestiune cât se poate de delicată. Noul continent ar domina în sprintul scurt şi prelungit, eventual ar câştiga şi 800 metri, punând ipoteza că performanţa lui Hampson nu ar constitui o regulă, ar fi dominaţi în demi fondul, în fond şi marathon, chiar dacă America de Sud ar intra în luptă.

Ar câştiga cele două ştafete şi cursele de garduri. Ar fi învinşi la toate aruncările. Credem noi chiar şi la greutate şi disc, unde europenii le sunt momentan superiori ca performanţe. Ar domina la prăjină, lungime şi înălţime, pentru a fi învinşi la triplu salt. Ar câştiga Decathonul în cazul când s'ar menţine actualul sistem de punctare, dar ar pierde 3000 m. steeple şi proba de mers.

Ar fi într'un cuvânt, un match disputat la extrem.

Din nefericire el rămâne un vis cu prea puţine şanse de realizare!

CAMOR

Duminică se dispută Campionatul Naţional de Cross-Country

Pregătirile cluburilor Traseul. Premiile.

Sezonul de cross-country al anului 1932, se închide Duminecă în mod definitiv, prin disputarea campionatului naţional.

Cea mai importantă, dar în acelaş timp şi cea mai grea probă pe teren variat, are darul ca în fiecare sfârşit de toamnă să ne desemneze pe cel mai bun crossmen din ţară. Este o competiţiune unică în felul ei, atât prin însemnătatea titlului ce-l pune în joc, cât şi prin valoarea ei pur sportivă.

Tot atât de vechiu ca şi atletismul românesc, campionatul de Duminecă este una din cele mai bătrâne competiţiuni din ţară. Inceputurile cross-country-ului ne duc înainte de războiu şi cititorii vor avea ocazia în numărul viitor al „Gazetei" când vom publica întreaga istorie a acestui campionat, să-şi dea seama, pentru care motiv, manifestaţiunea de Duminecă suscită atâta interes.

Dacă „Naţionalul" a rămas de vreo patru cinci ani o manifestaţiune exclusiv bucureşteană, faptul se datoreşte în cea mai mare parte dificultăţilor materiale prin cari trec cluburile din provincie şi imposibilităţii Federaţiei de atletism, de-a le ajuta.

In ciuda acestor condiţiuni vitrege însă în cari se dispută, cupa Cămărăşescu rămâne mereu o competiţiune aşteptată cu înfrigurare, o reuniune atletică interesantă, un concurs greu dar plăcut.

In acest an, în preajma Naţionalului, spiritele sunt tot atât de agitate. Alergătorii îşi pun la punct antrenamentul, conducătorii se străduesc să descopere elemente noui, organizatorii să găsească un traseu mai greu şi mai lung.

Intr'un cuvânt, o animaţie de zile mari domneşte dela începutul săptămânii, căci conform obiceiului pământului, numai în ultima săptămână înţeleg cluburile să pună la punct lipsurile sau să umple eventualele goluri în echipe.

(Continuarea în pagina II-a)

DECONTAREA FONDULUI DE AJUTOR AL DIVIZIEI NAŢIONALE

In momentul de faţă se lucrează la F. R. F. A., la totalizarea fondului de ajutor, adunat prin perceperea taxei de doi lei de bilet.

Destinaţia acestui fond e cunoscută. El va servi acoperirei deficitelor grupărilor din Divizia Naţională.

După informaţiile culese la oficiali şi la grupări situaţia e variabilă.

LA BUCUREŞTI

După declaraţiile factorilor autorizaţi, Venus, Unirea Tricolor şi C. F. R. n'au înregistrat nici un deficit.

Din contră, bilanţul material al participărei lor în Divizia Naţională se soldează chiar cu un important excedent.

IN RESTUL ŢAREI

C. A. O., A. M. E. F. A., Gloria C. F. R., Universitatea, Tricolor, şi Crişana au înregisrat încasări satisfăcătoare. C. A. O. a vut deasemeni importante beneficii.

DEFICITURI

De altă parte: Şoimii din Sibiu, R. G. M. T., Braşovia şi Ripensia au suferit pagube importante. Cea mai precară situaţie au avut-o Şoimii, cari la un moment dat şi-au consumat şi cauţiunea de 10.000 lei dela F. R. F. A.

GRUPARILE VOR CERE ACONTURI DIN FONDUL DE AJUTOR

O parte din cluburile dăunate, intenţionează să ceară Comisiei Campionatului naţional, aconturi asupra ajutoarelor ce li se vor cuveni.

Chestiunea aceasta va fi desbătută într'o şedinţă specială a comisiei Diviziei Naţionale.